

UZASADNIENIE

Powód, Syndyk Masy Upadłości Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. w upadłości likwidacyjnej, wniósł pozew przeciwko T. M. (1) i S. M., w którym domagał się zasądzenia od nich solidarnie na jego rzecz kwoty 15.578,29 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał on, że pozwana T. M. (1) w okresie od 17 października 2006 r. do 20 sierpnia 2009 r. była członkiem Rady Nadzorczej upadłej Spółdzielni, oddelegowanym do pełnienia obowiązków Prezesa Zarządu, zaś od 21 sierpnia 2009 r. do 6 lipca 2010 r. pełniła funkcję Prezesa Zarządu. Pozwany S. M. w okresie od 17 maja 2006 r. do dnia 21 czerwca 2010 r. był członkiem Zarządu Upadłej. Pozwani, działając jako Zarząd, dokonywali po dniu 31 lipca 2007 r. wypłat na rzecz członków Rady Nadzorczej Spółdzielni, mimo, że z przepisu art. 8² ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, obowiązującego od dnia 31 lipca 2007 r., wynikało, że funkcje w radzie nadzorczej są pełnione społecznie (nieodpłatnie), chyba że statut spółdzielni przewiduje zryczałtowane wynagrodzenie za udział w posiedzeniach. Statut upadłej Spółdzielni nigdy nie przewidywał takiego wynagrodzenia. Wypłacona z tego tytułu w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 31 kwietnia 2010 r. kwota to 47.925,43 zł. Powódka domagała się niniejszym pozvem jedynie części wskazanej należności, tj. wynikającej z następujących list płac, podpisanych przez oboje pozwanych: nr 2 za styczeń 2008 r., nr 6 za luty 2008 r., nr 9 za marzec 2008 r., nr 12 za kwiecień 2008 r., nr 14 za maj 2008 r., nr 18 za czerwiec 2008 r., nr 19 za lipiec 2008 r., nr 21 za sierpień 2008 r., nr 27 za październik 2008 r. oraz listy płac nr 20 za kwiecień 2010 r., która została podpisana wyłącznie przez pozwanego S. M.. Powód podniósł, że wypłaty te, jako nie mające podstawy prawnej, były bezprawne, a wypłacona przez pozwanych kwota stanowi szkodę w majątku Spółdzielni. Jako podstawę odpowiedzialności wskazał art. 58 ustawy Prawo spółdzielcze. Należność wynikająca ze wskazanych list płac, a wynosząca 22.960,29 zł., została przez powoda potrącona z wierzytelnością pozwanego w kwocie 7.382,00 zł., przysługującą mu od powoda z tytułu kosztów postępowania, zasądzonych przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie o sygn. akt I C 223/11 oraz przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie o sygn. akt IX Ca 927/13. Po dokonaniu potrącenia należność powoda uległa zmniejszeniu do kwoty 15.578,29 zł.

Powód powołał się na wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 04 lutego 2014 r., sygn. akt IX Ca767/13, w którym Sąd w analogicznej sprawie zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę z tytułu wypłaconych przez nich wynagrodzeń za inny okres. Zdaniem powoda, orzeczenie to stanowi prejudykat w niniejszej sprawie, którym Sąd orzekający jest związany.

Pozwana, T. M. (1), wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosła przy tym zarzut potrącenia.

Pozwana zakwestionowała swoją odpowiedzialność z art. 58 Prawa spółdzielczego, opartą na zasadzie winy, podnosząc, że wobec członków organów spółdzielni stosuje się zwykły a nie podwyższony wzorzec staranności, oraz że członkowie ci ponoszą odpowiedzialność za niezachowanie zwykłej, należytej staranności, której można wymagać od osoby o danych kwalifikacjach i doświadczeniu, choćby osoba ta ze względu na swoje kwalifikacje i doświadczenie, nie była predysponowana do pełnienia funkcji członka zarządu, rady nadzorczej czy likwidatora. Pozwana zgłosiła szereg zarzutów do list płac. W odniesieniu do listy płac nr 2 za styczeń 2008 r. oraz listy nr 9 za marzec 2008 r. podniosła, iż w pozycjach, dotyczących R. O., wpisano adnotację, iż należność przelana została 01 lutego 2008 r. i 27 marca 2008 r. Powódka nie przedłożyła jednak dowodów przelewu. Odnośnie listy płac nr 6 za luty 2008 r. pozwana podała, że jest ona niemożliwa do weryfikacji, bowiem pieczętka zatwierdzająca została ucięta w połowie. Na liście płac nr 19 za lipiec 2008 r. brak jest natomiast podpisów M. M. (1) i T. Ł., zatem nie otrzymali oni ujętych w tej liście należności. Listy nr 21 za sierpień 2008 r. oraz nr 27 za październik 2008 r. nie zostały opatrzone z kolei podpisem poświadczającym odbiór należności przez M. M. (1). W dalszej części pozwana wskazała, iż członkowie Zarządu podjęli niezbędne kroki w celu dokonania zmian statutu. Do zarejestrowania tych zmian jednak nie doszło z powodu zaniedbań pełnomocników spółdzielni. W dniu 10 grudnia 2007 r. Spółdzielnia złożyła bowiem wniosek do Sądu Rejonowego w Olsztynie, VIII

Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego, o wpis w rejestrze zmian, wynikających z uchwał, w tym zmian statutu. Wniosek ten został oddalony postanowieniem Sądu z dnia 21 lutego 2008 r.

Do potrącenia pozwana zgłosiła dwie wierzytelności:

- z tytułu ekwiwalentu za urlop w łącznej kwocie 15.578,29 zł.,

- z tytułu wkładu budowlanego, wpłaconego przez jej syna na poczet zakupu miejsc garażowych w kwocie dwa razy po 12.000,00 zł., łącznie 24.000,00 zł., którą to wierzytelność nabyła ona w drodze umowy przelewu w 2010 r. (vide: karta 2v., 130)

Pozwany, S. M., również wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł takie same okoliczności i zarzuty, jak pozwana.

Na rozprawie w dniu 31 marca 2016 r. pozwany podniósł zarzut przedawnienia. Powołując się na art. 58 Prawa spółdzielczego, argumentował, że wynikająca z niego odpowiedzialność ma charakter deliktowy. Wobec tego zastosowanie mają przepisy, dotyczące przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody, wyrządzonej czynem niedozwolonym. Pozwani pełnili funkcje członków Zarządu do 2010 r., w związku z tym upłynął termin przedawnienia. (vide: karta 83, 186)

Powód przyznał, iż pozwanej przysługuje względem masy upadłości wierzytelność z tytułu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy w wysokości 13.055,13 zł. Wyjaśnił, że od wierzytelności głównej, ujętej na liście wierzytelności w kwocie 17.365,60 zł., należy odjąć kwotę składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 2.300,82 zł., składek na ubezpieczenie zdrowotne – 1.355,65 zł. oraz zaliczkę na podatek dochodowy – 988,00 zł. Do tego należy dodać kwotę odsetek 334,00 zł. Odnośnie drugiej zgłoszonej do potrącenia należności, tj. z tytułu wkładu budowlanego, powód wskazał, że nie może być ona uwzględniona z uwagi na art. 94 § 1 ustawy Prawo upadłościowe, zgodnie z którym potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli dłużnik upadłego nabył wierzytelność w drodze przelewu lub indosu po ogłoszeniu upadłości albo nabył ją w ciągu ostatniego roku przed ogłoszeniem upadłości, wiedząc o istnieniu podstaw do ogłoszenia upadłości. Pozwana – podniósł powód – nabyła wierzytelność już po ogłoszeniu upadłości. (vide: ostateczne stanowisko karta 168)

Ustosunkowując się do zarzutu przedawnienia roszczenia, powód stwierdził, że jest on bezzasadny i niepoparty żadnymi twierdzeniami czy dowodami. Pozwany nie wskazał nawet, kiedy według niego upłynął termin przedawnienia roszczenia. (vide: karta 168v.-169)

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana T. M. (1) w okresie od 17 października 2006 r. do 20 sierpnia 2009 r. jako członek Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. oddelegowana była do pełnienia obowiązków Prezesa Zarządu ww. Spółdzielni Mieszkaniowej, zaś od 21 sierpnia 2009 r. do 6 lipca 2010 r. sprawowała funkcję Prezesa Zarządu. Pozwany S. M. w okresie od 17 maja 2006 r. do 6 lipca 2010 r. był członkiem Zarządu tej Spółdzielni, przy czym od dnia 21 czerwca 2010 r. był zawieszony w czynnościach.

We wskazanych okresach członkami Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. byli m.in. T. Ł., M. M. (1), M. M. (2) i R. O..

(bezsporne; ponadto: odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS k. 7 – 11, Statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. k. 12 – 16, zeznania pozwanej k. 129v. – 131., zeznania pozwanego k. 156v. - 157).

Członkom Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. wypłacane było wynagrodzenie w formie ryczałtu. Statut ww. Spółdzielni nie regulował tej kwestii, w szczególności nie przewidywał wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej. W związku ze zmianą przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i wprowadzeniem z dniem 31 lipca 2007 r. art. 8² ust. 1, Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie ww. Spółdzielni podjęło w dniu 23 listopada

2007 r. uchwałę nr 2/2007, ustanawiającą wynagrodzenie dla członków Rady Nadzorczej Spółdzielni za udział w posiedzeniach, wypłacane w postaci miesięcznego ryczałtu bez względu na ilość posiedzeń. W dniu 10 grudnia 2007 r. Spółdzielnia złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w Olsztynie, VIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego, o wpis w rejestrze wynikających z uchwał zmian, w tym zmian statutu. Wniosek ten został oddalony postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. OL.VIII NS-REJ.KRS/(...).

(bezsporne, zeznania pozwanej k. 129v. – 131., Statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. k. 12 – 16, ponadto: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tut. Sądu o sygn. I C 354/13: Regulamin Rady Nadzorczej k. 59 – 64, tekst jednolity Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. uchwalony na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia nr (...) i (...) k. 82 - 112, uchwała nr 2/2007 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. k. 113 – 132, postanowienie Sądu Rejonowego w Olsztynie, o sygn. OL.VIII NS - REJ.KRS/(...) k. 135).

W okresie sprawowania przez pozwanych wskazanych powyżej funkcji w Zarządzie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O., pomimo oddalenia wniosku o wpis w rejestrze, członkom Rady Nadzorczej wypłacane było wynagrodzenie w formie ryczałtu, niezależnie od ilości posiedzeń. Listy płac akceptowali i podpisywali pozwani.

W liście płac nr 2 za styczeń 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej w osobach T. Ł., M. M. (2) i R. O.. T. Ł. i M. M. (2) osobiście pokwitowali odbiór kwot po 673,49 zł., zaś przy pozycji, dotyczącej R. O., odnotowano numer konta, na które przelana została kwota 673,49 zł. w dniu 01 lutego 2008 r. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.020,47 zł. Lista nr 2 zatwierdzona została przez pozwanego S. M., natomiast w rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” widnieją podpisy obojga pozwanych.

W liście płac nr 6 za luty 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej w osobach T. Ł., M. M. (2), M. M. (1) i R. O.. T. Ł. i M. M. (2) własnoręcznie pokwitowali odbiór kwot po 673,49 zł., zaś M. M. (1) pokwitował odbiór kwoty 897,66 zł. Przy pozycji, dotyczącej R. O., odnotowano, że kwotę 673,49 zł. przelano w dniu 3 marca 2008 r. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 4 osób w łącznej kwocie 2.918,13 zł. Lista ta w rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” podpisana została przez oboje pozwanych.

W liście płac nr 9 za marzec 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej w osobach T. Ł., M. M. (2), M. M. (1) i R. O.. T. Ł. własnoręcznie pokwitowała odbiór kwoty 673,50 zł., M. M. (2) kwoty 673,49 zł., M. M. (1) pokwitował odbiór kwoty 897,66 zł., zaś przy pozycji, dotyczącej R. O., odnotowano, że kwotę 673,49 zł. przelano w dniu 27 marca 2008 r. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 4 osób w łącznej kwocie 2.918,14 zł. Lista nr 9 zatwierdzona została przez S. M., natomiast w rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” widnieją podpisy obojga pozwanych.

W liście płac nr 12 za kwiecień 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł., M. M. (2) i M. M. (1). T. Ł. własnoręcznie pokwitowała odbiór kwoty 673,50 zł., M. M. (2) kwoty 673,49 zł., natomiast M. M. (1) pokwitował odbiór kwoty 897,66 zł. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.244,65 zł. Lista nr 12 zatwierdzona została przez oboje pozwanych.

W liście płac nr 14 za maj 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł., M. M. (2) i M. M. (1). T. Ł. i M. M. (2) własnoręcznie pokwitowali odbiór kwot po 673,49 zł., natomiast M. M. (1) kwoty 897,66 zł. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.244,64 zł. W rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” widnieją podpisy obojga pozwanych.

W liście płac nr 18 za czerwiec 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł., M. M. (2) i M. M. (1). T. Ł. i M. M. (2) własnoręcznie pokwitowali odbiór kwot po 673,49 zł., natomiast M. M. (1) kwoty 897,66 zł. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.244,64 zł. W rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” widnieją podpisy obojga pozwanych.

W liście płac nr 19 za lipiec 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł. i M. M. (2) w kwocie po 673,49 zł. oraz dla M. M. (1) w kwocie 897,66 zł. Jedynie M. M. (2) pokwitował odbiór. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.244,64 zł. Lista ta zatwierdzona została przez S. M., natomiast w rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” widnieją podpisy obojga pozwanych.

W liście płac nr 21 za sierpień 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł. i M. M. (2) w kwocie po 673,49 zł. oraz dla M. M. (1) w kwocie 897,66 zł. T. Ł. i M. M. (2) własnoręcznie pokwitowali odbiór tych kwot, natomiast przy pozycji, dotyczącej M. M. (1), brak podpisu. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.244,64 zł. Lista ta zatwierdzona została przez oboje pozwanych.

W liście płac nr 27 za październik 2008 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł. i M. M. (2) w kwocie po 673,49 zł. oraz dla M. M. (1) w kwocie 897,66 zł. Jedynie M. M. (1) nie pokwitował odbioru tejże kwoty. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 3 osób w łącznej kwocie 2.244,64 zł. W rubryce „Sprawdzono pod względem merytorycznym” widnieją podpisy obojga pozwanych.

W liście płac nr 20 za kwiecień 2010 r. ujęto wypłaty z tytułu wynagrodzenia dla T. Ł. i M. M. (2) w kwotach po 817,85 zł. Każde z nich pokwitowało odbiór tych kwot. Ogółem lista uwzględniała dokonanie płatności dla 2 osób w łącznej kwocie 1.635,70 zł. Lista ta zatwierdzona została przez S. M..

Wszyscy wymienieni w listach płac członkowie Rady Nadzorczej otrzymali wynagrodzenie za wszystkie wskazane w nich miesiące, zgodnie z danymi, zawartymi w ww. listach płac.

(dowód: listy płac k. 97, informacja o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy k. 97, zeznania świadków: T. Ł. k. 101v. – 102, M. M. (1) k. 102, R. O. k. 123 – 123v., M. M. (2) k. 123v. – 124, zeznania pozwanej k. 129v. – 131., zeznania pozwanego k. 156v. - 157)

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w O. sporządzała jako płatnik składek roczną informację o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy, w tym za okres od 01 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r. Wykazała ona, że za wskazany okres:

- M. M. (1) osiągnął przychód 13.512,00 zł., koszty uzyskania przychodu wyniosły 111,25 zł., a dochód wyniósł 13.400,75 zł.,

- R. O. osiągnął przychód 2.533,50 zł.; kwota ta odpowiada również wysokości osiągniętego przez niego dochodu,

- T. Ł. miała przychód równy dochodowi i wyniósł on 10.134,00 zł.; za okres zaś od dnia 01 stycznia do 30 kwietnia 2010 r. osiągnęła ona dochód 3.506,00 zł., przy czym przychód wyniósł 3.951,00 zł., a koszty uzyskania przychodu – 445,00 zł.,

- M. M. (2) osiągnął przychód i dochód w kwocie 10.134,00 zł.; za okres zaś od dnia 01 stycznia do 30 kwietnia 2010 r. jego dochód wynosił 3.506,00 zł., przychód 3.951,00 zł., koszty uzyskania przychodu – 445 zł.

(dowód: informacje o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy k. 97)

Pozwanej T. M. (2) przysługuje względem masy upadłości Spółdzielni wierzytelność z tytułu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, która po potrąceniu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz zaliczki na podatek dochodowy wynosi 13.055,13 zł.

(dowód: lista wierzytelności k. 170, rozliczenie wierzytelności k. 171)

Przed tutejszym Sądem Rejonowym, pomiędzy tymi samymi stronami, toczyło się postępowanie w sprawie o sygn. I C 354/13. Powód domagał się wówczas zasądzenia na jego rzecz od pozwanych solidarnie kwoty 2.955,46 zł. wraz z odsetkami ustawowymi tytułem zwrotu dokonanych na rzecz członków Rady Nadzorczej Upadłej Spółdzielni wypłat

wynagrodzenia za okres 01 sierpnia 2007 r. – 31 grudnia 2007 r. Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy powództwo oddalił. Orzeczenie to zostało zmienione wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. IX Ca 767/13 w ten sposób, iż Sąd Okręgowy zasądził na rzecz powoda żadaną kwotę wraz z odsetkami.

(dowód: wyrok wraz z uzasadnieniem k. 22 – 27 oraz dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tut. Sądu o sygn. I C 354/13)

Wnioskiem z dnia 10 lutego 2014 r. Syndyk Masy Upadłości Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. zawiązał pozwanych do zawarcia ugody w celu dobrowolnej zapłaty na jego rzecz kwoty 51.322,00 zł. z tytułu dokonanych na rzecz członków Rady Nadzorczej wypłat wynagrodzenia za okres od dnia 01 stycznia 2008 r. do dnia 30 kwietnia 2010 r. Do zawarcia ugody nie doszło.

(dowód: zawiązanie k. 172, ponadto dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tut. Sądu o sygn. I Co 280/14).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda, jako co do zasady słuszne, zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie zasadniczo nie był pomiędzy stronami sporny. Powód określił podstawę prawną roszczenia wskazując, że zgodnie z art. 58 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. 2016, poz. 21 ze zm.), członek zarządu, rady oraz likwidator odpowiada wobec spółdzielni za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami statutu spółdzielni, chyba że nie ponosi winy.

Szkoda ta miała zdaniem powoda polegać na tym, że po dniu 31 lipca 2007 r. członkom Rady Nadzorczej nadal wypłacano wynagrodzenie, mimo braku podstawy prawnej. Stosownie bowiem do art. 8² ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, obowiązującego od dnia 31 lipca 2007 r., członkowie innych niż zarząd organów spółdzielni mieszkaniowej pełnią swoje funkcje społecznie, z tym że statut może przewidywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach. Tymczasem statut Spółdzielni nigdy takiego wynagrodzenia nie przewidywał. W konsekwencji powyższego pozwani ponoszą odpowiedzialność za szkodę w majątku Spółdzielni, wyrządzoną swoim bezprawnym działaniem, na zasadzie art. 58 Prawa spółdzielczego.

Pozwani natomiast konsekwentnie twierdzili, iż uchwała przyznająca prawo do wynagrodzenia członkom Rady Nadzorczej została podjęta w dniu 23 listopada 2007 r., a wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. do Sądu Rejonowego w Olsztynie, VIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego, wpłynął w dniu 10 grudnia 2007 r. Pozwani nie mieli zaś wiedzy, iż zmiany statutu Spółdzielni nie zostały zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym.

W ocenie Sądu, spełnione zostały przesłanki z art. 58 Prawa spółdzielczego, warunkujące przypisanie pozwany odpowiedzialności jako członkom zarządu, tj. swoim zawinionym działaniem, sprzecznym z prawem i postanowieniami statutu spółdzielni, pozwani wyrządzili szkodę, podejmując decyzje o wypłacaniu wynagrodzenia członkom Rady Nadzorczej Spółdzielni. Strony spierały się, czy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 04 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. IX Ca 767/13, stanowi prejudykat w niniejszej sprawie, którym Sąd orzekający jest związany.

Nie przesądzając powyższej kwestii, Sąd podziela w całości stanowisko Sądu Okręgowego i jego argumentację. Należy zatem za ww. Sądem stwierdzić, co następuje:

Działania pozwanych poddać należało ocenie w ramach reżimu odpowiedzialności cywilnej, wynikającej z art. 58 ustawy Prawo spółdzielcze. Jak już wyżej cytowano, zgodnie z tym przepisem członek zarządu, rady oraz likwidator odpowiada wobec spółdzielni za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami statutu spółdzielni, chyba że nie ponosi winy.

Odmienne niż w przypadku reżimu odpowiedzialności deliktowej kształtuje się w tym przypadku ciężar dowodu. To nie Spółdzielnia winna wykazać winę po stronie członka zarządu, rady, likwidatora, lecz te osoby muszą wykazać, że

ich zachowanie, choć sprzeczne z prawem lub statutem, nie było zawinione. Przy czym, jeśli nie zachodzą przesłanki odpowiedzialności z komentowanego przepisu, Spółdzielnia może domagać się naprawienia szkód przez powyższe osoby na zasadach ogólnych, czyli z deliktu, odpowiedzialności pracownika za szkody wyrządzone pracodawcy, odpowiedzialności za nienależyte wykonanie zobowiązania.

Kwestią o zasadniczym znaczeniu jest to, jaki należy stosować miernik staranności w przypadku ww. osób. Przy wykonywaniu działalności przez członków zarządu spółdzielni należy dołożyć staranności ogólnie przyjętej, chyba że w organie spółdzielni zasiada osoba, która funkcję tę pełni w ramach zawodowo wykonywanej działalności. Wówczas miernik staranności, wyznaczający zakres odpowiedzialności za szkody, wyrządzone zachowaniem takiej osoby, jest podwyższony do poziomu należytej staranności profesjonalisty.

Sąd Okręgowy uznał, że pozwani winni wykazać należyłą staranność swojego działania na rzecz powódki, a tym samym także brak swojej winy. Wina, analogicznie jak w przypadku odpowiedzialności deliktowej, uzależniona jest od bezprawności działania, a możliwe jest jej przyjęcie nawet w formie nieumyślnej, czy w postaci niedbalstwa. W tych warunkach należało dokonać oceny, czy pozwani wykazali brak winy w działaniach oraz brak bezprawności.

Mając na uwadze materiał dowodowy, należało uznać, że pozwani nie udowodnili powyższych okoliczności, zwalniających ich z odpowiedzialności względem powódki w zakresie dochodzonego pozvem roszczenia.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że działanie pozwanych, polegające na wypłacaniu zryczałtowanego wynagrodzenia, było bezprawne. Nie istniała, bowiem, ku temu podstawa prawna.

Zgodnie z art. 8² ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych członkowie innych niż zarząd organów spółdzielni mieszkaniowej pełnią swoje funkcje społecznie, z tym, że statut może przewidywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, które jest wypłacane w formie miesięcznego ryczałtu bez względu na ilość posiedzeń i nie może być większe niż minimalne wynagrodzenie za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Przepis ten obowiązywał od 31 lipca 2007 r., zatem już w chwili podjęcia uchwały z dnia 23 listopada 2007 r., na której pozwani opierają prawo do wypłacania zryczałtowanego wynagrodzenia. Powyższa uchwała nie była jednakże skutecznie obowiązującą w porządku prawnym powodowej Spółdzielni.

Zgodnie z treścią art. 12a Prawa spółdzielczego, zmiana statutu spółdzielni wymaga uchwały walnego zgromadzenia, podjętej większością 2/3 głosów. Zarząd jest obowiązany uchwałą o zmianie statutu zgłosić w ciągu trzydziestu dni od daty jej podjęcia do sądu rejestrowego, załączając dwa odpisy protokołu walnego zgromadzenia. Zmiana statutu nie wywołuje skutków prawnych przed jej wpisaniem do Krajowego Rejestru Sądowego.

Powyższą regulację należy uzupełnić postanowieniami art. 9 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, według którego spółdzielnie istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy dokonują zmian swoich statutów nie później niż do dnia 30 listopada 2007 r. Zgłoszenia do Krajowego Rejestru Sądowego tych zmian spółdzielnie dokonują w ciągu 30 dni od dnia podjęcia uchwały, nie później niż do dnia 30 grudnia 2007 r., stosownie do wymagań niniejszej ustawy i w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 16 września 1982r. - Prawo spółdzielcze.

W świetle powyższego należy uznać, że wpis do Krajowego Rejestru Sądowego miał charakter konstytutywny, dlatego też zmiana statutu nie wywoływała skutków prawnych przed jej wpisaniem do ww. Rejestru. Z tego też powodu pozwani nie mogą skutecznie powoływać się na postanowienia zmienionego statutu, w tym w zakresie wypłaty wynagrodzeń dla członków Rady Nadzorczej. Zgłoszenie nowej uchwały do Rejestru stanowiło obowiązek ustawowy Zarządu, wynikający z powołanego wyżej art. 12a Prawa spółdzielczego. Zlecenie zgłoszenia uchwały profesjonalnemu pełnomocnikowi nie zwalniało Zarządu Spółdzielni z powyższego obowiązku. Z całą pewnością w ramach starannego działania wymagać należy od członków Zarządu, że spełnią obowiązki, nałożone na nich przez ustawę. Skoro członkowie Zarządu wyrazili zgodę na pełnienie tych funkcji, to musieli mieć świadomość nie tylko określonych obowiązków, ale i konsekwencji faktycznych i prawnych określonych działań i zaniedbań.

Warto również zauważyć, że regulacja art. 58 Prawa spółdzielczego przewiduje odpowiedzialność zarządu nie tylko za działania, ale także za zaniechanie. To ostatnie w przedmiotowej sprawie wyraża się w niedopilnowaniu kwestii zarejestrowania podjętej uchwały w Krajowym Rejestrze Sądowym i nieustaleniu momentu wejścia w życie tych zmian. Zaniechanie to narusza miernik staranności ogólnie wymaganej od organu.

Innymi słowy, brak zainteresowania ze strony pozwanych losami podjętej uchwały, stanowi brak staranności, a nawet więcej, zaniedbanie, stanowiące niedbalstwo w dopełnieniu nałożonych na nich obowiązków.

W konsekwencji należało uznać, że wypłacanie wynagrodzenia w oparciu o nieistniejącą podstawę, było działaniem bezprawnym. To natomiast determinuje winę w podejmowanych czynnościach. Bezprawność stanowi bowiem przesłankę uznania zachowania za zawinione, ponieważ jako zawinione mogą być kwalifikowane wyłącznie zachowania bezprawne.

Podnieść należy, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów, mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76, postanowienie Sądu Najwyższego z 11 lipca 2002 r., IV CKN 1218/00, publikowane Lex i wyrok Sądu Najwyższego z 23 lipca 2003 r., II CK 320/01, opublikowane L.).

W podsumowaniu i uzupełnieniu podnieść należy, że:

Przepis art. 58 Prawa spółdzielczego, regulujący odpowiedzialność odszkodowawczą osób wchodzących w skład zarządu lub rady nadzorczej oraz likwidatora w razie wyrządzenia przez te osoby uszczerbku w majątku spółdzielni w związku z wykonywaniem funkcji w tych organach, ustanawia pełną odpowiedzialność ww. osób za szkody wyrządzone spółdzielni. Aby taka odpowiedzialność występowała, muszą zaistnieć następujące przesłanki:

- 1) spółdzielnia musi ponieść szkodę w znaczeniu uszczerbku majątkowego;
- 2) szkoda musi być spowodowana działaniem lub zaniechaniem członka zarządu, rady nadzorczej lub likwidatora, sprzecznym z przepisami prawa lub postanowieniami statutu;
- 3) między działaniem lub zaniechaniem członka zarządu, rady nadzorczej lub likwidatora a szkodą musi istnieć związek przyczynowy.

„Odpowiedzialność członka zarządu na podstawie art. 58 ustawy Prawo spółdzielcze jest cywilną odpowiedzialnością odszkodowawczą, co oznacza, że w zakresie nieuregulowanym w tym przepisie do tej odpowiedzialności zastosowanie mają zasady ogólne. Oznacza to, że poszkodowanego obarcza dowód nie tylko powstania szkody, ale i jej wysokości oraz dowód związku przyczynowego pomiędzy szkodzącym zachowaniem członka zarządu, które to zachowanie musi być sprzeczne z prawem lub statutem; odpowiedzialność ta oparta jest na domniemaniu winy pozwanego.” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2013 r., IV CSK 730/12)

Członek zarządu, rady nadzorczej lub likwidator może uwolnić się od tej odpowiedzialności, jeżeli wykaze, że nie ponosi winy. „Wykonywanie obowiązków przez członków zarządu, rady nadzorczej oraz likwidatorów powinno odbywać się z zachowaniem staranności wynikającej z zawodowego charakteru ich działalności (art. 355 § 2 k.c.). Dlatego od ponoszenia odpowiedzialności odszkodowawczej nie zwalnia ani udzielenie absolutorium, ani zgodność działania z uchwałami podjętymi przez walne zgromadzenie, jeżeli uchwały te powinny być uznane za nieważne lub zaskarżone do sądu.” (vide: A. Stefaniak, Komentarz do art. 58 ustawy Prawo spółdzielcze, LEX). Należyta staranność dłużnika, określana przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej przez niego działalności (art. 355 § 2 k.c.), obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej

działalności. (wyrok SN z dnia 17 sierpnia 1993 r., III CRN 77/93). Chodzi o większą zapobiegliwość, rzetelność i dokładność w działaniach niż w przypadku innych podmiotów.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że pozwani ponoszą odpowiedzialność, przewidzianą w art. 58 Prawa spółdzielczego, w konsekwencji czego są obowiązani do naprawienia szkody, tj. do zwrotu kwoty, stanowiącej równowartość bezprawnie wypłaconego członkom Rady Nadzorczej wynagrodzenia.

Roszczenie powoda okazało się zasadne nie tylko co do zasady, ale także co do wysokości. Suma wypłaconych członkom Rady Nadzorczej: T. Ł., R. O., M. M. (2) i M. M. (1) wynagrodzeń, udokumentowanych listami płac (karta 97), wynosi 22.960,29 zł. Powód w uzasadnieniu pozwu wyjaśnił, że od należności tej potrącił wierzytelność pozwanego w kwocie 7.382,00 zł., którą stanowią należne pozwanemu koszty postępowania, zasądzone przez Sąd Rejonowy w Olsztynie w sprawie o sygn. akt I C 223/11 oraz przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie o sygn. akt IX Ca 927/13. Po dokonaniu potrącenia należność powoda wynosi 15.578,29 zł.

Odnosząc się do zarzutów pozwanych, zgłoszonych do przedmiotowych list płac, dotyczących braku podpisów członka Rady Nadzorczej (lista nr 19, 21, 27) i nieudowodnienia dokonania zapłaty w drodze przelewu (lista nr 2, 6, 9), stwierdzić należy, że wypłacenie objętych nimi kwot wykazane zostało innymi dowodami.

Po pierwsze – dowodem takim są wystawione przez Spółdzielnię jako płatnika roczne informacje o dochodach ww. członków Rady Nadzorczej i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy. Wskazane w nich kwoty dokładnie odpowiadają wypłaconemu każdej z ww. osób wynagrodzenia za okresy od 01 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r. i od 01 stycznia 2010 r. do 30 kwietnia 2010 r. (vide: PIT – 11, k. 97). I tak:

- z Pit – 11, dotyczącego T. Ł., wynika, że za 2008 r. jej przychód i dochód wyniósł 10.134,00 zł.; dzieląc tę kwotę przez 12 miesięcy uzyskujemy 844,50 zł., tj. kwotę miesięcznej wypłaty brutto z list płac za 2008 r.,

- z PIT – 11, dotyczącego M. M. (1), wynika, że za 2008 r. jego przychód wyniósł 13.512,00 zł.; dzieląc tę kwotę przez 12 miesięcy uzyskujemy 1.126,00 zł., tj. kwotę miesięcznej wypłaty brutto z list płac za 2008 r.,

- z Pit – 11, dotyczącego M. M. (2), wynika, że za 2008 r. jego przychód i dochód wyniósł 10.134,00 zł.; dzieląc tę kwotę przez 12 miesięcy uzyskujemy 844,50 zł., tj. kwotę miesięcznej wypłaty brutto z list płac za 2008 r.,

- z PIT – 11, dotyczącego R. O., wynika, że za 2008 r. jego przychód i dochód wyniósł 2.533,50 zł.; dzieląc tę kwotę przez 3 miesiące (wymieniono go na trzech listach płac nr 2, 6, 9) uzyskujemy 844,50 zł., tj. kwotę miesięcznej wypłaty brutto z list płac za 2008 r.

Po drugie – wypłata wynagrodzeń i wysokość roszczenia powoda znajduje potwierdzenie również w zeznaniach samych członków Rady Nadzorczej, przesłuchanych w toku procesu w charakterze świadków. Z zeznań T. Ł., R. O. i M. M. (2) jednoznacznie wynika, że za każdy ze wskazanych w listach płac miesięcy wynagrodzenia zostały im wypłacone. Jedynie świadek M. M. (1) nie potwierdził wypłaty wynagrodzenia za te miesiące, za które na listach płac brak jego podpisu (lista płac nr 19 za lipiec 2008 r., nr 21 za sierpień 2008 r. i nr 27 za październik 2008 r.). Okoliczność faktycznego uzyskania przez niego ww. świadczenia należy jednak uznać za udowodnioną w świetle opisanego powyżej Pit – 11. Wypłacenie wynagrodzeń potwierdzili też sami pozwani (vide: zeznania T. M. (1) k. 129v.-130, zeznania S. M. k. 157).

Z powyższego wynika zatem, iż udowodniona została szkoda powódki, równa kwocie dochodzonej pozwem, czyli 15.578,29 zł.

Pozwana T. M. (1) podniosła zarzut potrącenia, domagając się pomniejszenia należności powoda o dotychczas nierozliczone, a przysługujące jej względem masy upadłości Spółdzielni wierzytelności.

Instytucja potrącenia uregulowana jest w przepisach art. 498 § 1 k.c. i nast. Zgodnie z art. 498 § 1 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją

wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Stosownie natomiast do art. 498 § 2 k.c. wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Oceniając zasadność roszczenia powódki w przedmiotowej sprawie, należało rozważyć, czy pozwanej przysługiwała wskazana przez nią wierzytelność, a także w jakiej wysokości.

Należy przy tym mieć na uwadze treść przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ciężar dowodu w postępowaniu cywilnym nie zawsze zatem spoczywa na powodzie. Ten, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Na pozwanym ciąży zatem obowiązek wykazania, że dochodzona wierzytelność wygasła na skutek potrącenia. To on bowiem stara się wyprowadzić z takiego zabiegu skutki dla siebie korzystne, czyniące bezzasadnym żądanie powoda w całości lub części (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06, LEX nr 233051, z dnia 14 lutego 2002 r., V CKN 745/00, LEX nr 53163 oraz z dnia 13 marca 1983 r., I CZ 105/83, LEX nr 142605).

Powód uznał zasadność ww. zarzutu częściowo, tj. co do wierzytelności z tytułu ekwiwalentu za urlop. Odnośnie drugiej ze zgłoszonych wierzytelności – z tytułu wkładu budowlanego, wpłaconego na poczet ceny zakupu miejsc postojowych, nabytego przez pozwaną w drodze przelewu wierzytelności od jej syna – podniósł brak podstaw do potrącenia w świetle art. 94 § 1 Prawa upadłościowego. Pozwana – wbrew dyspozycji powołanego przepisu art. 6 k.c. – nie wykazała, że cesja nastąpiła w innym terminie, niż ten, o którym mowa w ww. przepisie art. 94 § 1 Prawa upadłościowego. Sąd przyjął zatem za prawdziwe twierdzenia powoda w tym zakresie. Powód udokumentował ponadto wysokość wierzytelności z tytułu ekwiwalentu za urlop, podlegającej skutecznemu potrąceniu (vide: k. 168v., 170, 171). Ponieważ deklarowana przez pozwaną z tego tytułu kwota nie została poparta żadnym dowodem – przy ustalaniu wysokości tejże wierzytelności Sąd oparł się na rozliczeniu, przedstawionym przez stronę powodową, uznając ją za miarodajną i rzetelną. Wynika z niego, iż przysługująca pozwanej należność względem masy upadłości Spółdzielni wynosi łącznie 13.055,13 zł.

W świetle powyższego Sąd uznał za zasadne pomniejszenie należności, dochodzonej pozwem, o wskazaną powyżej kwotę tytułem potrącenia. Pozostała w związku z tym do zasądzenia na rzecz powoda kwota wynosi 2.523,16 zł. (15.578,29 zł. – 13.055,13 zł. = 2.523,16 zł.)

Sąd uwzględnił to, że lista płac nr 20, wystawiona za kwiecień 2010 r. (k. 21v. i 97), zatwierdzona została wyłącznie przez pozwanego S. M.. Z uwagi na powyższe jego powinna obciążać odpowiedzialność względem powoda za wypłatę ujętych w niej wynagrodzeń w łącznej kwocie 1.635,70 zł.

Niezasadny okazał się zarzut przedawnienia. Pozwany, powołując się na art. 58 Prawa spółdzielczego, argumentował, że wynikająca z niego odpowiedzialność ma charakter deliktowy. Wobec tego – jego zdaniem – zastosowanie mają przepisy, dotyczące przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody, wyrządzonej czynem niedozwolonym (art. 442¹ § 1 k.c.). Ponieważ pozwani pełnili funkcje członków Zarządu do 2010 r., w związku z tym upłynął termin przedawnienia. (vide: karta 83, 186)

Stanowiska tego nie można podzielić. Odpowiedzialność członka zarządu na podstawie art. 58 Prawa spółdzielczego jest cywilną odpowiedzialnością odszkodowawczą, odrębną od odpowiedzialności za szkodę, wyrządzoną czynem niedozwolonym. Powołany przepis art. 58 i norma z art. 415 k.c. stanowią dwie niezależne podstawy odpowiedzialności za szkodę. W konsekwencji powyższego brak podstaw do stosowania przepisu art. 442¹ § 1 k.c., regulującego przedawnienie roszczeń o naprawienie szkody, wyrządzonej czynem niedozwolonym, i przewidującego trzyletni okres przedawnienia.

Ponieważ przepisy ustawy Prawo spółdzielcze nie regulują kwestii przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody przez członka zarządu, zastosowanie mają zasady ogólne.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Art. 118 k.c. przewiduje zaś, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Zgodnie zaś z art. 120 § 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Zdanie drugie przepisu art. 120 § 1 k.c. nie utożsamia początku biegu terminu przedawnienia z dniem podjęcia "określonej czynności przez uprawnionego". Ustalenia, kiedy uprawniony (wierzyciel) mógłby najwcześniejszym podjąć czynność, o jakiej mowa w komentowanym przepisie, należy dokonywać in casu, analizując konkretny stan faktyczny, w jakim znalazł się wierzyciel. Nie jest tu możliwe stworzenie jednej zasady, właściwej dla wszystkich sytuacji faktycznych (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 marca 2014 r., I ACa 1152/13).

W niniejszej sprawie roszczenie powoda, dochodzone w ramach przedmiotowego procesu, objęte jest dziesięcioletnim okresem przedawnienia. Nawet gdyby przyjąć, że bieg tego terminu rozpoczął się w 2010 r., tj. od chwili zaprzestania pełnienia funkcji członka Zarządu, okres ten jeszcze nie upłynął.

Na marginesie jedynie wskazać można, że gdyby faktycznie do roszczenia powoda zastosowanie miał przepis art. 442¹ § 1 k.c., to zdaniem Sądu, bieg trzyletniego terminu przedawnienia tego roszczenia należy liczyć najwcześniejszym od dnia wydania przez Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Olsztynie postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. oraz wyznaczenia syndyka jej masy upadłości w sprawie o sygn. V GU 21/11, tj. od dnia 23 sierpnia 2011 r. Zważyć bowiem należy, iż to działania, podjęte przez syndyka, urealniły możliwość dochodzenia przez powoda roszczeń odszkodowawczych na drodze procesu cywilnego. W powołanym przepisie art. 442¹ § 1 k.c. przewidziano, że roszczenie o naprawienie szkody, wyrządzonej czynem niedozwolonym, ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. W tym stanie rzeczy przedawnienie nastąpiłoby w dniu 23 sierpnia 2014 r. Niewątpliwie jednak bieg ten został przerwany w związku z wystąpieniem przez syndyka w dniu 10 lutego 2014 r. z wnioskiem o zawezwanie pozwanych do próby ugodowej. Wskutek powyższej czynności powoda bieg przedawnienia w myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.c. uległ przerwaniu (vide: akta sprawy I Co 280/14). Zawezwanie do próby ugodowej (art. 185 k.p.c.) może prowadzić do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, jeżeli w treści wniosku w sposób jednoznaczny oznaczono przedmiot żądania i jego wysokość. Złożenie wniosku o przeprowadzenie posiedzenia pojednawczego jest bowiem także dochodzeniem roszczenia, skoro w ten sposób może być osiągnięty cel, jakim służy dochodzenie roszczenia poprzez wniesienie pozwu. Skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia następuje niezależnie od tego, czy ugoda została zawarta, a więc także wtedy, gdy postępowanie zakończyło się stwierdzeniem sądu, że do ugody nie doszło. (vide: wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2014 r., V CSK 274/13)

Podstawę ustaleń faktycznych, poczynionych przez Sąd w niniejszej sprawie, stanowiły dokumenty, przedłożone lub zawnioskowane przez strony, dokumenty znajdujące się w aktach spraw tutejszego Sądu o sygn. I C 354/13 i I Co 280/14, a także zeznania świadków oraz zeznania pozwanych. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanych i świadków T. Ł., R. O. i M. M. (2), albowiem w sposób tożsamy odnosiły się one do kwestii otrzymywania przez świadków wynagrodzenia oraz do sposobu jego wypłaty i potwierdzania jego odbioru. Jedynie w części Sąd podzielił natomiast zeznania świadka M. M. (1), a mianowicie w zakresie otrzymywania przez niego i pozostałych świadków wynagrodzenia. Świadek nie był bowiem w stanie dokładnie wyjaśnić, czy brak jego podpisów na niektórych listach płac oznaczał nieotrzymanie przez niego wynagrodzenia za miesiące, do których listy te się odnosiły. Powoływał się na nie pamięć, wobec czego jego zeznania w tym zakresie nie miały pełnego waloru dowodowego.

Ostatecznie Sąd zasądził solidarnie od obojga pozwanych na rzecz powoda kwotę 887,46 zł., powstałą po pomniejszeniu kwoty 2.523,16 zł. o 1.635,70 zł., jak w pkt 1 wyroku, a z przyczyn wyżej podanych – wyłącznie od pozwanego S. M. zasądził na rzecz powoda wskazaną kwotę 1.635,70 zł., o czym orzekł w punkcie 2.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem strony powodowej, mając na uwadze zmianę przepisów z datą 01 stycznia 2016 r.

W zakresie, przekraczającym wskazane wyżej kwoty, o których orzeczono w punktach 1 i 2 wyroku – powództwo oddalono, z uwagi na uwzględniony zarzut potrącenia.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto natomiast na przepisie art. 98 k.p.c., zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd zważył bowiem, iż wyłączną przyczyną częściowego oddalenia powództwa było częściowe zaspokojenie żądania powoda wskutek wzajemnego potrącenia wierzytelności. Wobec tego powodowi należał się zwrot ogółu poniesionych przez niego kosztów w wysokości 3.196,00 zł., na które składały się: opłata od pozwu – 779,00 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego – 2.400,00 zł. Jako że kwota zasądzona od pozwanego S. M. stanowiła 10,5% całego roszczenia powoda, zasadnym było zasądzenie od niego takiej samej procentowo wysokości kosztów procesu, czyli kwoty 335,58 zł. (3.196,00 zł. x 10,5%). Pozostałą kwotę – 2.860,42 zł. zasądzono natomiast solidarnie od obojga pozwanych.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c., Sąd nakazał ściągnąć od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 20,00 zł. tytułem wydatków, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa. Obejmują one wynagrodzenie za przygotowanie i dostarczenie dokumentów przez Spółdzielnię Pracy i (...) z siedzibą w O. (k. 93-94).

SSR Agnieszka Brzoskowska